

Europos ombudsmeno specialusis pranešimas Europos Parlamentui remiantis rekomendacijos Europos Komisijai projektu dėl skundo 3453/2005/GG

Specialioji ataskaita

Byla 3453/2005/GG - **Atidaryta** 15/11/2005 - **Rekomendacijos** 12/09/2006 - **Specialioji ataskaita** 15/11/2005 - **Sprendimas** 14/09/2007

(parengta remiantis Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 7 dalimi [1])

Ižanga

Ombudsmenas mano, kad šioje byloje iškeliamas svarbus esminis klausimas, susijęs su tuo, kaip Europos Komisija nagrinėja piliečių pateiktus skundus, kuriuose valstybės narės kaltinamos pažeidusios Bendrijos teisę. Kyla klausimas, ar Komisija, užuot pradėjusi pažeidimų procedūrą arba atmetusi skundą, gali tiesiog nesiimti veiksmų. Ombudsmeno nuomone, tai neatitinka gero administravimo principų.

Skundas

Skundas 2333/2003/GG (konfidencialu)

2001 m. lapkričio mėn. skundo pateikėjas, Vokietijos gydytojas, kreipėsi į Komisiją su prašymu pradėti pažeidimo tyrimo procedūrą prieš Vokietiją. Skundo pateikėjas teigė, kad Vokietija pažeidė 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvą 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų [2] (toliau – Direktyva 93/104), susijusių su gydytojų darbu ligoninėse, ypač gydytojų budėjimo laiku. Skundo pateikėjo nuomone, dėl to darbuotojams ir pacientams kyla didelė rizika. Šiame kontekste skundo pateikėjas rėmėsi Teisingumo Teismo sprendimu *Simap* byloje (byla C-303/98 *Simap* [2000] ECR I-7963).

Komisija užregistravo skundą numeriu 2002/4298.

2003 m. gruodžio mėn. ombudsmenui pateiktame skunde (skundas 2333/2003/GG) skundo pateikėjas kaltina Komisiją nesugebėjus per tinkamą laiką išnagrinėti jo skundo dėl pažeidimo.

Ombudsmenas pradėjo bylos tyrimą. Savo 2004 m. gegužės 19 d. sprendime, kurį ombudsmenas priėmė išnagrinėjęs šį kreipimąsi, pažymima, kad prieš Komisijai pradėdant nagrinėti ieškovo pateiktą skundą, t. y. prieš išsiunčiant susijusiai valstybei narei prašymą suteikti informacijos, praėjo beveik 15 mėnesių. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes ombudsmenas mano, kad Komisija nesugebėjo išnagrinėti ieškovo skundo dėl pažeidimo per pagrįstą laikotarpį, ir nustatė netinkamo administravimo atvejį.

Tačiau ombudsmenas nurodė, kad per tą laiką Vokietija priėmė naują įstatymą siekdama suderinti Vokietijos teisės aktų ir Direktyvos 93/104 nuostatas, remiantis Teismo aiškinimu, ir kad apie tą naują įstatymą Komisijai pranešta 2004 m. vasario 6 d. Tačiau Komisija vis dar turėjo įvertinti, ar naujasis įstatymas atitinka Bendrijos teisę, kad galėtų nagrinėti ieškovo skundą dėl pažeidimo. Ombudsmenui priimant sprendimą, vertinimas vis dar tęsėsi. Kadangi atrodė, jog Komisija sutinka, kad tolesniu sprendimu (byla C-151/02 *Jaeger* [2003] ECR I-8389) paaiškinti tam tikri teisės klausimai, ombudsmenas neturėjo pagrindo daryti prielaidos, kad Komisija toliau vilkins ieškovo skundo nagrinėjimą.

Todėl ombudsmenas nutarė, kad geriausias sprendimas šioje byloje – nustatyti netinkamo administravimo atvejį dėl ankstesnio delsimo. Tačiau jis informavo ieškovą, kad jis gali pateikti naują skundą ombudsmenui, jei Komisija vis dėlto toliau vilkintų jo skundo dėl pažeidimo nagrinėjimą.

Skundas 3453/2005/GG

2005 m. lapkričio 2 d. skundėjas dar kartą kreipėsi į ombudsmeną. Naujajame skunde skundėjas nurodė, kad daugiau negavo jokios informacijos apie tai, kokį sprendimą Komisija siūlo priimti šioje byloje. Skundėjo nuomone, Komisija vilkino bylos nagrinėjimą ir ignoravo ombudsmeną.

Jis iš esmės dar kartą pakartojo ankstesniame skunde išdėstytus teiginius, – kad Komisija nesugebėjo išnagrinėti jo skundo dėl pažeidimo per pagrįstą laikotarpį.

Tyrimas

Komisijos nuomonė

Savo nuomonėje Komisija pateikė šias pastabas:

2004 m. gruodžio 6 d. Komisija parengė raštą skundėjui. Šiame rašte ji informavo skundo pateikėją, kad 2004 m. rugsėjo 22 d. ji priėmė pasiūlymą iš dalies pakeisti 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvą 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų [3] (toliau – Direktyva 2003/88). Komisija nurodė, kad nagrinės skundėjo skundą dėl pažeidimo atsižvelgdama į šį pasiūlymą ir į šiuo klausimu vykstančias diskusijas su kitomis Bendrijos institucijomis.

Skundo pateikėjas vėliau Komisijai nusiuntė kelis laiškus, kuriuose komentavo pasiūlytus pakeitimus. Savo atsakymuose Komisija patvirtino, kad gavo skundo pateikėjo laiškus, ir nurodė, kad atsižvelgė į jo pastabas.

Dviejuose 2005 m. lapkričio 7 ir 9 d. siųstuose laiškuose skundo pateikėjas prašė Komisiją pradėti pažeidimų procedūrą prieš Vokietiją dėl Direktyvos 2003/88 nevykdymo.

Savo 2005 m. lapkričio 22 d. atsakyme Komisija informavo skundėją, kad neturi nieko pridurti prie to, ką jau yra parašiusi 2004 m. gruodžio 6 d. rašte. Komisija nurodė, kad diskusijos dėl Direktyvos 2003/88 pakartotinio svarstymo vis dar tęsiasi. Ji dar kartą pabrėžė, kad nagrinės skundą atsižvelgdama į pasiūlytus pakeitimus. Komisija taip pat nurodė, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, ji turi teisę savo nuožiūra spręsti, ar pradėti ir ar tęsti pažeidimo tyrimo procedūras.

Priešingai nei teigė skundėjas savo skunde ombudsmenui, Komisija jį informavo du kartus (2004 m. gruodžio 6 d. ir 2005 m. lapkričio 22 d.) apie savo poziciją dėl jo pateikto skundo dėl pažeidimo. Nors Komisija dar nebuvo priėmusi sprendimo, ar pradėti pažeidimo tyrimo procedūrą prieš valstybę narę, ji informavo skundo pateikėją apie skundo dėl pažeidimo nagrinėjimo eigą ir apie Komisijos požiūrį grindžiančius argumentus.

Skundo pateikėjo pastabos

Skundo pateikėjas pateikė šias pastabas:

Visi Komisijos jam adresuoti laišškai tebuvo laiškų gavimo patvirtinimai. Iš laiškų nebuvo aišku, ar Komisija rimtai svarstė atitinkamos direktyvos paskirtį arba kad ji pateikė pagrįstų pasiūlymų dėl pakeitimų, kurie būtų vienodai teisingi tiek darbuotojams, tiek darbdaviams.

Jo laiškuose kritikuoti klausimai neapsiribojo Teisingumo Teismo sprendimuose dėl *Simap* ir *Jaeger* bylų svarstytais klausimais.

Kiek jam žinoma, ES teisėje nenumatoma galimybės nepaisyti teisės aktų ir sprendimų remiantis tuo, kad Komisija pateikė pasiūlymą dėl naujų taisyklių. Skundėjo nuomone, jei naujų pasiūlymų teikimas suteikia teisę nesivadovauti galiojančiais teisės aktais, tai Europos Bendrijų teisinė tvarka yra farsas.

Tokie Komisijos veiksmai kelia pavojų teisei taikai ir padarė „Rechtsbeugung“ (t. y. tyčia iškreipė teisę).

Ombudsmeno rekomendacijos projektas

Rekomendacijos projektas

2006 m. rugsėjo 12 d. ombudsmenas pateikė Komisijai toliau išdėstytą rekomendacijos projektą [4] pagal Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalį:

Komisija turėtų kuo greičiau ir kruopščiau išnagrinėti ieškovo skundą dėl pažeidimo.

Rekomendacijos projekte pateiktos tokios pastabos:

1. Ombudsmenas pažymėjo, kad skundo pateikėjo skundas dėl pažeidimo, kurį Komisija užregistravo numeriu 2002/4298, yra susijęs su tariamą Direktyvos 93/104 pažeidimu. Šią direktyvą pakeitė Direktyva 2003/88, ir susirašinėdamas su Komisija skundėjas jau teigė, kad Vokietija pažeidė šią naująją direktyvą. Tačiau teisės akto pasikeitimas, atrodo, neturėjo didesnio poveikio skundo pateikėjo skundui dėl pažeidimo ir Komisijos vykdomam skundo nagrinėjimui. 2005 m. lapkričio 7 d. laiške skundėjas nurodė tariamą Direktyvos 2003/88 pažeidimą. 2005 m. lapkričio 22 d. Komisija teigė, kad nebeturi nieko pridurti prie rašto, kurį ji nusiuntė skundo pateikėjui 2004 m. gruodžio 6 d. dėl skundo dėl pažeidimo 2002/4298. Todėl ombudsmenas nusprendė, kad Direktyvos 93/104 pakeitimas Direktyva 2003/88 skundėjui neaktualus.
2. Ombudsmenas pažymėjo, kad Komisija suteikė skundėjui informacijos savo 2004 m. gruodžio 6 d. ir 2005 m. lapkričio 22 d. raštuose. Iš šių raštų buvo aišku, kad Komisija ketina nagrinėti skundą dėl pažeidimo atsižvelgdama į pasiūlymą iš dalies pakeisti Direktyvą 2003/88 ir į šiuo klausimu vykstančias diskusijas su kitomis Bendrijos institucijomis. 2005 m. lapkričio 22 d. rašte Komisija skundo pateikėjui nurodė, kad diskusijos dėl Direktyvos 2003/88 pakartotinio svarstymo toliau vyksta. Ombudsmeno nuomone, panašu, kad po to Komisija padarė prielaidą, jog pagal EB sutarties 211 straipsnį nereikalaujama užtikrinti direktyvos taikymo, kai dėl direktyvos vyksta teisėkūros procesas, kuriam pasibaigus direktyva gali būti iš dalies pakeista. Todėl ombudsmenas mano, kad Komisija, nors ir neišsamiai, vis dėlto informavo skundo pateikėją apie savo poziciją.
3. Kalbant apie klausimo esmę, reikia pažymėti, kad EB sutarties 211 straipsnyje nurodyta, jog Komisija privalo užtikrinti, „kad šios Sutarties nuostatos ir priemonės, kurių jomis vadovaudamasi imasi institucijos, būtų taikomos“. Taigi, Komisijai tenkantį vaidmenį galima būtų apibūdinti kaip Sutarties „sergėtojos“ vaidmenį. Pati Komisija yra pabrėžusi, kad jos vaidmuo „ypač svarbus Europos piliečiams“. [5] Ji taip pat pripažino teisinės valstybės principo svarbą šiame kontekste. [6] Piliečių teikiami skundai yra viena iš svarbiausių priemonių, padedančių informuoti apie galimus Bendrijos teisės aktų pažeidimus, ir suteikianti Komisijai galimybę atlikti jai EB sutarties 211 straipsnyje priskirtą vaidmenį. Todėl, ombudsmeno nuomone, geroji administravimo praktika būtų nagrinėti tokius skundus dėl pažeidimų kuo greičiau ir kruopščiau.
4. Akivaizdu, kad remiantis EB sutartimi Bendrijos institucijų patvirtintos direktyvos yra „priemonės, kurių imasi institucijos“ pagal EB sutartį, paprastai vadinamos antrinės teisės aktais, minimais 211 straipsnyje. Ombudsmeno nuomone, tiek iš šių nuostatų formuluotės, tiek iš jų paskirties taip pat aišku, kad 211 straipsnyje kalbama apie tam tikru metu galiojančius

antrinės teisės aktus.

5. Komisija neginčijo, kad Direktyva 93/104 galiojo, kol nebuvo pakeista Direktyva 2003/88, ir kad pastaroji direktyva galiojo ir galioja. Ombudsmenui nežinoma jokia taisyklė nei principas, kuris leistų Komisijai nepaisyti jai EB sutarties 211 straipsnyje nustatytos pareigos dėl to, kad ji pateikė pasiūlymą iš dalies pakeisti tam tikrą antrinės teisės aktą. Kol Bendrijos įstatymų leidėjas nepriėmė siūlomo Direktyvos 2003/88 pakeitimo, taikoma esamos redakcijos Direktyva 2003/88.

6. 2005 m. lapkričio 22 d. rašte skundo pateikėjui Komisija nurodė, kad ji turi teisę veikti savo nuožiūra šioje srityje. Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, aišku, kad jei Komisija būtų baigusi skundo tyrimą ir nustačiusi pažeidimą, ji galėtų savo nuožiūra spręsti dėl to, ar perduoti bylą Teisingumo Teismui, ar ne. Tačiau niekas Komisijos nuomonėje nei pateiktuose dokumentuose neleido manyti, kad Komisija jau būtų pasiekusi šį tyrimo etapą. Ombudsmeno nuomone, Komisijos neginčijama teisė veikti savo nuožiūra nesuteikia jai teisės neribotam laikui atidėti sprendimo dėl skundo priėmimo todėl, kad taikytinas teisės aktas ateityje galbūt bus pakeistas.

7. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, ombudsmenas mano, kad Komisijos nesugebėjimas išnagrinėti skundo pateikėjo skundą dėl pažeidimo per pagrįstą laikotarpį yra blogo administravimo atvejis. Šiame kontekste svarbu priminti, kad skundas dėl pažeidimo užregistruotas 2002 m. balandžio mėn., t. y. daugiau kaip prieš dvejus metus, iki kol Komisija pateikė pasiūlymą iš dalies pakeisti Direktyvą 2003/88, ir kad nuo tada, kai šis skundas buvo pateiktas 2005 m. lapkričio mėn., praėjo daugiau kaip treji su puse metų nuo skundo dėl pažeidimo užregistravimo datos.

Išsami Komisijos nuomonė

Gavusi rekomendacijos projektą ir remdamasi Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalimi, 2007 m. sausio 10 d. Komisija išsiuntė išsamią nuomonę, kurioje pateikė šias pastabas:

Komisija teikia didelę reikšmę savo, kaip Sutarties sergėtojos, vaidmeniui ir pareigoms. Tačiau direktyvose išdėstytos Bendrijos teisės nuostatos nėra nekintamos ir gali būti keičiamos.

Direktyva 93/104, galiojusi, kai skundo pateikėjas pateikė pirmąjį skundą dėl pažeidimo, buvo pakeista Direktyva 2003/88, įsigaliojusia nuo 2004 m. rugpjūčio 2 d. Šios direktyvos iš esmės nesiskiria skundo pateikėjo iškeltų klausimų prasme.

Tačiau 2004 m. Komisija pateikė Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą iš dalies pakeisti Direktyvą 2003/88 dėl įvairių aspektų, kurie buvo itin svarbūs skundo pateikėjo atveju.

Komisija sutiko, kad dėl to, jog buvo pateiktas pasiūlymas iš dalies pakeisti teisės aktą, esama Direktyva 2003/88 nenustojo teisiškai galioti. Tačiau Komisija turi nustatyti teisę savo nuožiūra spręsti, ar tęsti pažeidimo tyrimo procedūrą prieš valstybę narę, ir dėl to, kaip vykdyti šias

procedūras. [7] Pasinaudodama šia sprendimo teise, Komisija nusprendė netęsti pažeidimo tyrimo procedūros dėl tų Direktyvos 2003/88 nuostatų, dėl kurių pati Komisija pateikė pasiūlymą pakeisti teisinę esmę, kol nežinomi teisėkūros proceso rezultatai.

Komisijos teisė spręsti savo nuožiūra galioja visais skundo nagrinėjimo ir pažeidimų procedūrų tvarkymo etapais, įskaitant ikiteisminio bylinėjimosi etapą. [8] Komunikate Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl ryšių su skundo dėl Bendrijos teisės pažeidimų teikėju [9] (toliau – Komunikatas) Komisija nurodė, kad sprendimus dėl to, ar pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą ir ar bylą uždaryti, ji paprastai priima per vienus metus nuo skundo užregistravimo dienos. Tačiau Komisijos teisė spręsti savo nuožiūra neribojama, jeigu tam tikrais atvejais yra pagrindo taikyti būdą, kuris labiau tinka atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, kaip šiuo atveju.

Kaip nurodė ombudsmenas, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, Komisija turi teisę spręsti savo nuožiūra, ar perduoti bylą Teisingumo Teismui, ar ne, net jeigu skundo tyrimo metu nustatyta, kad Bendrijos teisė buvo pažeista.

Komisija apgailestavo, kad Taryba dar nepriėmė sprendimo dėl jos pasiūlymo. Buvo delsiama dėl išsiskyrusių Tarybos ir Parlamento bei valstybių narių nuomonių Taryboje, ir Komisija negalėjo to kontroliuoti. Pasiūlymas buvo dar kartą svarstomas neeiliniame Tarybos posėdyje 2006 m. lapkričio 7 d., bet dėl jo susitarta nebuvo.

Ombudsmeno prašyta atsižvelgti į pirmiau pateiktas pastabas dėl Komisijos teisės spręsti savo nuožiūra aprėpties ir dar kartą apsvarstyti savo rekomendacijų projektą.

Skundo pateikėjo pastabos

Savo pastabose skundo pateikėjas dar kartą patvirtino savo skundą. Jis pabrėžė, kad skundas Komisijai dėl pažeidimo taip pat susijęs su nuo teismų praktikos nepriklausančiais aspektais, būtent i) tai, kad ligoninės liepė gydytojams „budėti“, nepaisant to, kad tai trikėdė įprastą darbą, ir ii) kad realiai dirbtos darbo valandos nebuvo dokumentuojamos dėl darbdavių daromo spaudimo. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad Komisija ir toliau ignoravo Teisingumo Teismo sprendimus. Skundo pateikėjo nuomone, ir atsižvelgiant į tai, kad net praėjus ketveriems metams Komisija ir Komisijos narys V. Špidla nesugebėjo sukurti pagrįstų taisyklių dėl darbo valandų ir darbo sąlygų ES, pastarasis turėtų atsistatydinti.

Ombudsmeno parengtas išsamios Komisijos nuomonės vertinimas

1. Ombudsmenas pažymi, kad 2002 m. Komunikate Komisija yra prisiėmusi tam tikrus skundų dėl pažeidimų tvarkymo įsipareigojimus.

2. Komunikato 8 punkte nurodyta, kad „paprastai Komisijos departamentai skundus nagrinėja

taip, kad sprendimas dėl oficialaus atsakymo arba dėl bylos uždarymo būtų priimtas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo skundo užregistravimo Generaliniame sekretoriате dienos“.

Ombudsmenas mano, kad ši nuostata reiškia, jog Komisija įsipareigojo dėti visas pastangas, kad baigtų tyrimą per vienerius metus, bet neatmetama galimybė, kad tam tikrais atvejais gali prireikti daugiau laiko. Tai patvirtinama 8 punkto paskutiniame sakinyje, kuriame teigiama, kad „viršijus minėtąjį terminą“, skundėjas informuojamas raštu. Ombudsmeno nuomone, be abejo, įmanoma, kad Komisijai nagrinėjant painias ir sudėtingas bylas, tyrimas gali užtrukti ilgiau nei vienerius metus. Kita vertus, ombudsmenas mano, kad vienerių metų termino viršijimas pateisinamas tik tuo atveju, kai Komisija iš tiesų vis dar tiria skundą.

3. Šiuo atveju Komisija informavo skundo pateikėją, kad ji ketina nagrinėti jo skundą dėl pažeidimo atsižvelgdama į pasiūlymą iš dalies pakeisti Direktyvą 2003/88 ir į šiuo klausimu vykstančias diskusijas su kitomis Bendrijos institucijomis. Kita vertus, reikia pažymėti, kad šis pasiūlymas buvo pateiktas dar 2004 m. rugsėjo mėn. Nėra jokių įrodymų, kad nuo tada Komisija būtų ėmusis kokių tolesnių veiksmų šiam tyrimui tęsti.

4. Kaip nurodyta Komunikato 8 punkte, baigus tirti skundą dėl pažeidimo galimi du sprendimai: Komisija gali nutarti paskelbti oficialų atsakymą, t. y. pradėti oficialią pažeidimo tyrimo procedūrą prieš valstybę narę, arba nutarti nutraukti bylą. Tačiau ombudsmenas nurodo, kad Komisija šiuo atveju nepasirinko nė vieno iš dviejų variantų. Iš tiesų panašu, kad užuot priėmusi vieną iš dviejų galimų sprendimų, numatytų Komunikato 8 punkte, Komisija tiesiog nesiėmė jokių tolesnių su skundo tyrimu susijusių veiksmų.

5. Ombudsmenas mano, kad toks požiūris neatitinka Komisijos komunikate prisiimtų įsipareigojimų.

6. Išsamioje nuomonėje Komisija pabrėžė, kad turi teisę spręsti savo nuožiūra šioje srityje, ir teigė, kad ši teisė spręsti savo nuožiūra galioja visais skundo nagrinėjimo ir pažeidimų procedūrų etapais, įskaitant ikiteisminio bylinėjimosi etapą. Komisija pridūrė, kad Komunikato 8 punkte nustatyti įsipareigojimai neriboja jos teisės spręsti savo nuožiūra, jeigu esama pagrindo taikyti kitokį metodą. Ombudsmenas negali pritarti tokiai pozicijai. Komunikato tekste nustatytos ir jo preambulėje patvirtintos „administracinės priemonės, kuriomis gali naudotis skundėjas ir kurias ji [Komisija] įsipareigoja taikyti svarstydamą jo skundą ir vertindama konkretų pažeidimą“. Komunikato nuostatose buvo visiškai atsižvelgta į Komisijos teisę spręsti savo nuožiūra šioje srityje. Jei vis dėlto Komisijai būtų leista nukrypti nuo Komunikate prisiimtų įsipareigojimų, kai, jos nuomone, tam esama pagrindo, Komunikatas netektų savo prasmės. Reikėtų priminti, kad Komunikatas parengtas Komisijai imantis veiksmų dėl įvairių ombudsmeno tyrimų ir pastabų dėl Komisijos procedūrų bylose dėl pažeidimų.

7. Toliau ombudsmenas nurodo, kad Komunikato 9 punkte nustatyta: „Ištyrę skundą, Komisijos pareigūnai gali prašyti Komisijos narių kolegijos paskelbti oficialų atsakymą, kad prieš valstybę narę pradėdama procedūrą, arba galutinai nutraukti bylą. Komisija sprendžia šį klausimą savo nuožiūra. (...)“.

8. Ombudsmenas gerbia Komisijos teisę spręsti savo nuožiūra nagrinėjant skundus dėl

pažeidimų. Tačiau jis mano, kad Komunikate apskritai ir konkrečiai jo 8 ir 9 punktuose aiškiai pasakyta, kad tokia teisė turėtų būti taikoma vadovaujantis Komunikate išdėstytais nuostatomis. Vadinasi, Komisija nagrinėdama skundą dėl pažeidimo gali rinktis – priimti sprendimą paskelbti oficialų atsakymą ar priimti sprendimą nutraukti bylą. Tačiau, kaip jau minėta, Komisija šiuo atveju nepasirinko nė vieno iš dviejų variantų. Todėl ombudsmenas mano, kad tai, jog Komisija nesugebėjo priimti sprendimo dėl skundėjo skundo dėl pažeidimo, negalima pagrįsti Komisijos teise spręsti savo nuožiūra.

9. Pastabose dėl išsamios Komisijos nuomonės skundo pateikėjas teigia, kad jo skundas dėl pažeidimų taip pat susijęs su nuo teismų praktikos nepriklausančiais aspektais, būtent i) tai, kad ligoninės liepė gydytojams „budėti“, nepaisant to, kad tai trikdytų įprastą darbą, ir ii) kad realiai dirbtos darbo valandos nebuvo dokumentuojamos dėl darbdavių daromo spaudimo. Ombudsmenui nepateikta Komisijos ir skundo pateikėjo susirašinėjimo šiuo klausimu kopijų. Tačiau, panašu, kad bent pirmąjį iš pirmiau minėtų klausimų skundo pateikėjas buvo iškėlęs savo 2005 m. lapkričio 7 d. laiške. Atsižvelgiant į tai, kad Komisijos požiūris šioje byloje grindžiamas tuo, kad buvo pateiktas pasiūlymas iš dalies pakeisti Direktyvą 2003/88, šis argumentas bet kuriuo atveju yra nepakankamas, kad pateisintų Komisijos nesugebėjimą spręsti klausimų, nesusijusių su pasiūlytais pakeitimais. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad, ombudsmeno nuomone, Komisija bet kuriuo atveju turi nagrinėti skundo pateikėjo skundą dėl pažeidimo, čia būtų netikslinga aptarinėti šiuos klausimus išsamiau.

10. Norint išvengti abejonių, būtų naudinga paaiškinti, kad blogo administravimo atvejis, kurį ombudsmenas nustatė šioje byloje, yra susijęs su Komisijos nesugebėjimu priimti galutinį sprendimą nagrinėjant ieškovo skundą dėl pažeidimo. Kaip ombudsmenas jau pripažino savo rekomendacijų projekte, jei tyrimas būtų baigtas ir Komisija būtų nustačiusi pažeidimą, ji galėtų savo nuožiūra spręsti dėl to, ar perduoti bylą Teisingumo Teismui, ar ne. Kadangi Komisija tokio sprendimo dar nepriėmė, ombudsmenui nebūtina svarstyti klausimo, ar jis apskritai gali nagrinėti pasinaudojimo teise spręsti savo nuožiūra klausimą. Toks nagrinėjimas bet kuriuo atveju galėtų būti susijęs tik su tuo, ar Komisija akivaizdžiai viršijo savo teisės spręsti savo nuožiūra ribas šioje srityje. Tačiau ombudsmenas negali atmesti galimybės, kad Parlamentas, pasinaudodamas savo suvereniais įgaliojimais, taip pat galėtų pageidauti pakomentuoti šį klausimą. Atsižvelgiant į tai, 2006 m. rugsėjo 20 d. Komisija paskelbė pranešimą spaudai, kuriame Komisija pateikė atsakymą į ombudsmeno rekomendacijų projektą šioje byloje ir kuris galėtų sudominti Parlamentą. [10]

11. Ombudsmenas mano, kad šioje byloje iškeliamas svarbus esminis klausimas, susijęs su tuo, kaip Europos Komisija nagrinėja piliečių pateiktus skundus, kuriuose valstybės narės kaltinamos pažeidusios Bendrijos teisę. Kyla klausimas, ar Komisija, užuot pradėjusi pažeidimų procedūrą arba atmetusi skundą, gali tiesiog nesiimti veiksmų. Ombudsmeno nuomone, tai neatitinka tinkamo administravimo principų.

Ombudsmeno rekomendacija

Todėl ombudsmenas dar kartą patvirtina savo rekomendacijos projektą kaip rekomendaciją Komisijai:

Komisija turėtų kuo greičiau ir kruopščiau išnagrinėti skundo pateikėjo skundą dėl pažeidimo.

Europos Parlamentas gali atitinkamai apsvarstyti galimybę priimti rezoliuciją.

Strasbūras, 2007 m. rugsėjo 10 d.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

[1] 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimas 94/262 dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų, OL 1994 L 113, p. 15.

[2] OL 1993 L 307, p. 18.

[3] OL 2003 L 299, p. 9. Šia direktyva, kuri įsigaliojo 2004 m. rugpjūčio 2 d., pakeista (ir panaikinta) Direktyva 93/104.

[4] Rekomendacijos projekto tekstas paskelbtas ombudsmeno tinklalapyje (<http://www.ombudsman.europa.eu>).

[5] Žr. Komisijos komunikatą dėl geresnės Bendrijos teisės taikymo stebėsenos (COM(2002) 725 galutinis), 2003 m. gegužės 16 d., p. 3.

[6] Žr. minėto Komunikato 3.1 punktą.

[7] Byla C-200/88 *Komisija prieš Graikiją* [1990] ECR I-4299; byla C-317/92 *Komisija prieš Vokietiją* [1994] ECR I-2039; byla C-422/92 *Komisija prieš Vokietiją* [1995] ECR I-1097; byla C-207/97 *Komisija prieš Belgiją* [1999] ECR I-275.

[8] Byla C-207/97 *Komisija prieš Belgiją* [1999] ECR I-275, 24 pastraipa

[9] COM(2002) 141; OL 2002 C 244, p. 5.

[10] Šiame pranešime spaudai yra tokių teiginių: „(...) Kadangi panašu, kad visos valstybės narės pažeidžia teismo sprendimus, Komisijos narys V. Špidla atkreipė Tarybos dėmesį į tai, kad būtina skubiai rasti subalansuotą problemos sprendimą. (...) Nepriimtina, kad piliečiai kenčia dėl politinių nesutarimų. Jei ministrai negalės susitarti per ateinančius mėnesius, neturiu kito pasirinkimo, kaip tik paduoti valstybės nares į teismą šiuo klausimu. Tačiau tikiu, kad pirmininkaujanti Suomija ras sprendimą per kelias ateinančias savaites“.